

[Waldorff]

skellige bemyndigelser, som ministeren får med loven.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan da glæde mig over tilslutningen fra samtlige ordførere til det principielle i denne lovgivning. Jeg kan så være lidt bedrøvet over, at man tilsyneladende ikke rigtig har læst fremsættelsestalen eller ikke har villet læse den. Må jeg få lov til at understrege fra denne: »Det er værd at understrege, at formålet med dette lovforslag ikke er, at stat og kommuner skal overtage de aktiviteter på genanvendelsesområdet, som i dag fungerer godt i privat regie. Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for, at materialer og produkter genanvendes i det omfang, det er samfundsmæssigt fordelagtigt.«

Videre kan jeg sige, at jeg i den forbindelse er glad for, at Industrirådet over for mig har givet udtryk for, at rådet kan tilslutte sig grundprincipperne i lovforslaget. Når en sådan lovgivning skal gennemføres, er det væsentligt, at udformningen er acceptabel for erhvervslivet, og det er tilfældet med det fremsatte lovforslag.

Man taler her om socialisme og om, at vi vil bestemme det hele selv. Det er ikke rigtigt.

Jeg er endnu mere forbløffet over, at hr. Maisted står her og siger, at nu vil ministeren bruge ½ mia kr. på genbrug af papir og den slags ting. Det er jo ikke rigtigt. Det, der er sket, er, at vi har stiftet et undersøgelsesselskab, Genfiber A/S, og det er et udmærket eksempel på et samarbejde mellem det private erhvervsliv, kommunerne og staten. Det synes vi i regeringen er både ønskeligt og nødvendigt ikke mindst på genanvendelsesområdet. Det, som selskabet har til opgave med en aktiekapital på indtil 10 mill. kr., er at finde frem til den bedst mulige udnyttelse af de råvarer til pap- og papirproduktion, som findes i Danmark. Specielt skal selskabet vurdere muligheden for teknisk, markedsmæssigt og erhvervsmæssigt at etablere en dansk avisfabrik, der vil kunne producere avisepapir på basis af returaviser, dansk nåletræ og cellulose. Og hvorfor egentlig brænde aviserne eller køre dem på lossepladsen, når vi ved, at en dansk avisepapirproduktion vil kunne give arbejde til yderligere godt 400 mennesker ved indsamling og produkti-

on? Hertil kommer, at en sådan produktion samtidig vil kunne give en valutabesparelse på ca. 110 mill. kr. om året. Selv om undersøgelsen viser, at en avisproduktion ikke kan svare sig, kan der blive tale om andre muligheder for genbrug af papir, og disse muligheder vil også blive undersøgt af dette undersøgelsesselskab.

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende med den positive holdning fra de erhvervsvirksomheder og banker, der skal være med i undersøgelsen. Mange samfunds- og erhvervsmæssige hensyn taler for, at navnlig spørgsmålet om genbrug af papir undersøges grundigt. Jeg lægger vægt på, at vi i fællesskab, det offentlige og erhvervslivet, kan få denne samfundsmæssigt vigtige sag undersøgt.

De forhandlinger, der hidtil har været ført, lover for et fordomsfrit samarbejde mellem de implicerede parter, og jeg er overbevist om – det tror jeg da også at fru Annelise Gotfredsen vil være – at det videre arbejde under direktør Poul Svanholms ledelse vil give et positivt resultat.

Så skal jeg gøre den bemærkning i forbindelse med de mange bemyndigelser, der tales om, at det vil man altid kunne diskutere det rimelige i, men ved etableringen af et genanvendelseskredsløb er det en forudsætning, at man har muligheder for at gribe ind. Indsamling af genanvendelige materialer er jo ikke tilstrækkeligt til at sikre genanvendelsen. Materialerne skal også anvendes, og det medfører måske, at det kan blive nødvendigt at bestemme, at visse materialer og produkter skal indeholde materialer, som kan anvendes igen. Naturligvis vil bestemmelserne blive brugt ud fra et samfundsmæssigt forsvarligt synspunkt og efter forudgående forhandlinger med de berørte erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Jeg vil gerne understrege, at en lov, som ikke giver mulighed for at sikre, at alle led i kredsløbet virkelig samarbejder, ikke kan føre til væsentlige resultater.

Dermed tror jeg også jeg har svaret hr. Svend Erik Hovmand, der sagde, at man pludselig en morgen kunne vågne op, og så kunne man ikke få papemballage mere eller noget andet. Det er noget, der vil blive forhandlet, det er noget, som vil blive taget op. Miljøstyrelsen er i øjeblikket ved at udarbejde en indstilling om, hvilken emballageform